

Το ταπεινό χριστουγεννιάτικο δεντράκι μας...

του Αναξαγόρα Παφίτη

20 Δεκεμβρίου 2015

Παραγγελίες i-pad, i-iphone στον Αη Βασίλη και κάμποσα άλλα i ... και νοι-
θωδω καλύτερα που δεν είχα τέτοια στην εποχή μου.

Μία τέτοια ηλιόλουστη μέρα που μας άφησε - πριν καμία πενήνταριά χρόνια
ξεκινούσαμε με τον «παπά» μου το ταξίδι.

Τριπλοκαβάλα στο ποδήλατο έτοι άρχιζε το ταξίδι που περιμέναμε ένα ολό-
κληρο χρόνο.

Μέχρι που πήγαινε η τριπλοκαβάλα και μετά με τα πόδια μπροστά ο παπάς
και πίσω του εμείς ο αδελφός μου και γω, μέσα από τα περβόλια με τα πορτο-
κάλια και τις ελιές της Κυθρέας, κάνα μισάωρο στους ανηφορικούς πρόποδες
του Πενταδακτύλου και κάμποση ώρα να βρούμε το δένδρο.

Βλέπεις αυτό που θέλαμε εμείς έπρεπε νάναι φουντωτό καμαρωτό αλλά για
τον γέρο μας έπρεπε νάναι σε πυκνοφυτεμένο μέρος " εν κρίμα να τα κόφκεις
τούτα που εν μόνα τους" έλεγε όσες φορές πήγαμε, πού να καταλάβουμε εμείς
απο τέτοια, να κόψουμε το πρώτο που βρίσκαμε μπροστά μας θέλαμε.

Αφού γινόταν η επιλογή και η κοπή άρχιζε το ταξίδι της επιστροφής.

Στο ώμο του πατέρα το δεντράκι και στη συνέχεια με τα πόδια και όκι τρι-
πλοκαβάλα αφού το δένδρο καταλάμβανε μεγαλοπρεπώς όλες τις θέσεις του πο-
δηλάτου. Σπρώχνοντας το ποδήλατο φτάναμε σπίτι εξουθενωμένοι αλλά ευχαρι-
στημένοι από το αίσιο τέλος του ταξιδιού μας.

Το στόλισμα που ακολουθούσε δεν μας ενδιεφερε και τόσο, γυναικείες δου-
λειές γαρ!

Οι καιροί αυτά ήθελαν τότε για το Χριστουγεννιάτικο δένδρο και μην μας
την πει το Κίνημα οικολόγων Περιβαλλοντιστών και μου καλάσει το ταξίδι όνειρο
που τόσβησε η μετέπειτα πλαστικούρα αντικαθιστώντας -καλώς φυσικά- το φυ-
σικό Χριστουγεννιάτικο δένδρο.

Σαν τελευταίο και σε ανάμνηση του πατέρα μου που μας χάρισε αυτό το τα-
ξίδι, να πω ότι για τα πέντε έξι δενδράκια που έκοψε, τα ισοφάρισε οικολογικά
με το παραπάνω αφού για όλη του την ζωή χρησιμοποίησε μόνο λεωφορείο και
ποδήλατο.

Αλλοίμονο σε μας!